

1. Na rameno mi havran usedá
a špatné, špatné zprávy přináší,
už jsem si zvyknul, no co se dělat dá,
a málem zapominám, jak ho strašně nesnáším

R: Jak se mi směje smíchem funebráků
a pak mi říká hlasem chraplavým,
zase tě další opustila brachu,
jsi proklet, proklet, proklet... vždyť já vím

2. Přitom mi drze zírám do talíře,
až znechuceně jídlo odstrčím,
on na zbytky se vrhá jako zvíře,
ach, jak si přeju, jen ať mu zaskočí.

R: Jak se mi směje smíchem funebráků
a pak mi říká hlasem chraplavým,
zase tě další opustila brachu,
jsi proklet, proklet, proklet... vždyť já vím

3. Pak vidím dívku ulicí se vznášet,
běžím za ní až při tom klopýtám,
havran se mění v ustrašené ptáče
a letí, letí, prchá bůhví kam..

R: Z dálky se směje smíchem funebráků
a ještě volá hlasem chraplavým,
jen ať tě taky neopustí brachu,
jsi proklet, proklet, proklet...